

Мотиви към Решение № 493 постановено по НАХД №1389 по описа на БРС за 2022 г

Производството в съда е образувано по повод постановление на БРП по реда на чл.375 от НПК с предложение за освобождаване от наказателна отговорност на М. И. Й. с ЕГН ***** роден в гр.Б. и адрес в гр.П., ул.... и налагане на административно наказание за извършено престъпление по чл.313 ал.1 от НК за това, че на 21.12.2020 г. в гр.Б., в сградата на Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР- гр.Б., пред системен оператор в Група „АНД, Отчет на ПТП, Профилактика и ПОВ“ към Сектор „Пътна полиция“ при Отдел „Охранителна полиция“ на ОД на МВР - Б., е потвърдил неистина в писмена декларация - декларация по чл.17, ал.1 от Правилника за издаване на българските лични документи, към заявление с вх. № 18080 /21.12.2020г. на сектор „Пътна полиция“ ОДМВР-Б. за издаване на документ за самоличност на български гражданин-СУМПС, която по силата на закон - Закон за българските лични документи (чл.7 ал.1 т.6 ЗБЛД) и Закона за движение по пътищата (чл.160, ал.1 ЗДвП), както и по силата на чл.17, ал.1 от Правилника за издаване на българските лични документи за самоличност по Закона за българските лични документи, приет с Постановление на Министерски съвет №13/08.02.2010г. за приемане на Правилника за издаване на българските лични документи, се дава пред орган на властта - Началника на сектор "Пътна полиция" към Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи-Б., за удостоверяване истинността на някои обстоятелства, е заявил, че е изгубил притежаваното от него свидетелство за управление на моторно превозно средство (СУМПС) с № 205022850 , а то в действителност му е отнето от компетентните органи на Ф. Р. Г. на 03.12.2020г. за управление на МПС след употреба на алкохол като му е наложено наказание лишаване от право на управление на МПС за срок от 03.12.2020г. до 02.10.2021г.

Редовно призован за съдебно заседание нарушителят се явява. За него се явява адв.П. А. АК-Б..

Редовно призовавана БРП изпраща представител. Предложението на прокурора е с правно основание чл.375 и сл. от НПК. Предлага на съда да признае обвиняемия Й. за виновен, да го освободи от наказателна отговорност и да му наложи административно наказание глоба в размер на 1000 лева, която е съобразена с финансовото и семейното състояние на обвиняемия, както и да заплати направените в хода на досъдебното производство разноски за почеркова експертиза.

Съдът, с оглед събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, намира от фактическата страна следното:

На 20.12.2019г. във Ф. Р. Г., около 22,45 часа обвиняемият М. И. Й. с ЕГН ***** управлявал л.а. „Опел Зафира“ с Рег.№ ..., в който пътували общо 8 лица по федерална магистрала А93 посока Холедау до участък 1160-км.0.000, при разклона А.,84048 А., въпреки че е бил неспособен да шофира в резултат на употреба на алкохол и въпреки,че както му е било известно не е притежавал необходимото свидетелство за управление, когато бил спрял за проверка от униформен патрул и кръвната проба взета от обвиняемия М. И. Й. в 23,26часа на 20.12.2019г. показала концентрация на алкохол 1,36%. С Решение на Районен Съд в К., Ф. Р. Г. по дело № 2Dsl24 Js 4551/2020г. на основно заседание 20.08.2020г. обвиняемият Й. е осъден на шест месеца лишаване от свобода за небрежно шофиране в нетрезво състояние в комбинация с умишлено шофиране без книжка като Съдът отнел

свидетелството за управление на всички моторни превозни средства на обвиняемия Й. и **разпоредил на административния орган да не издава на обвиняемия Й. СУМПС преди изтичането на още десет месеца** и на обвиняемия било забранено да управлява каквото и да е моторно превозно средство за срок от три месеца. Обвиняемият Й. обжалва пред въззивния съд решението като жалбата била оставена без уважение като неоснователна и било потвърдено решението на Районен Съд в К., Ф. Р. Г. по дело № 2Dsl24 Js 4551/2020г. като правилно и законосъобразно с Решение от 03.12.2020г. на Окръжен съд Регенсбург, Ф. Р. Г. по дело № 3 Nsl24 Js 4551/2020г., влязло в сила на 11.12.2020г.

На 21.12.2020 г. в гр.Б. , обвиняемият Й. отишъл в сградата на Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР-Б., пред системен оператор в Група „АНД, Отчет на ПТП, Профилактика и ПОВ“ към Сектор „Пътна полиция“ при Отдел „Охранителна полиция“ на ОД на МВР-Б., където потвърдил неистина в писмена декларация - декларация по чл.17, ал.1 от Правилника за издаване на българските лични документи, към заявление с вх. № 18080 /21.12.2020г. на сектор „Пътна полиция“ ОДМВР гр.Б. за издаване на документ за самоличност на български гражданин - СУМПС, която по силата на закон - Закон за българските лични документи (чл.7 ал.1 т.6 ЗБЛД) и Закона за движение по пътищата (чл.160, ал.1 ЗДвП), както и по силата на чл.17, ал.1 от Правилника за издаване на българските лични документи за самоличност по Закона за българските лични документи, приет с Постановление на Министерски съвет №13/08.02.2010г. за приемане на Правилника за издаване на българските лични документи , се дава пред орган на властта - Началника на сектор "Пътна полиция" към Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи - Б., за удостоверяване истинността на някои обстоятелства заявил, че е изгубил притежаваното от него свидетелство за управление на моторно превозно средство (СУМПС) с №205022850, а в действителност му била отнета от компетентните органи на Ф. Р. Г. на 03.12.2020г. възможността за кандидатстване за такова управление на МПС, поради нарушението управление след употреба на алкохол като му е наложено наказание лишаване от право на управление на МПС за срок от 03.12.2020г. до 02.10.2021г. В писмената декларация пред свидетелката Д. К. собственоръчно обвиняемият Й. записал «загубена» и на гърба дописал «загубих книжката не знам къде и кога. Не ми отнеха книжката властите». Въз основа на попълнената от него декларация обвиняемият Й. подал заявление с вх.№ 18080 /21.12.2020г. до сектор „Пътна полиция“ ОДМВР-Б.- бърза поръчка за издаване на СУМПС и на 22.12.2020г. му било издадено СУМПС № 284801923, което му е връчено лично на 29.12.2020г. От получените копия на документи от компетентните власти на Ф. Р. Г. било установено, че българското СУМПС с №205022850, което обвиняемият Й. е обявил пред служител в Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР-Б. свидетелката К. за изгубено в нарочна собственоръчно попълнена и от него подписана декларация, в действителност му било отнето от германските власти за управление на МПС след употреба на алкохол като едновременно с наказание лишаване от свобода му е наложено наказание лишаване от право на управление на МПС за срок от 03.12.2020г. до 02.10.2021г..

Назначена била и изготвена графическа експертиза с предмет писмена декларация по чл.17, ал.1 от Правилника за издаване на българските лични документи, към заявление с вх. № 18080 /21.12.2020г. на сектор „Пътна полиция“ ОДМВР гр.Б. за издаване на документ за самоличност на български гражданин - СУМПС (л.53) от 21.12.2020г. като експертното заключение

съгласно Протокол № 205 / 24.08.2021г. на БНТЛ-ОДМВР-гр.Б. е както следва (л.50-л.51): „ Ръкописният буквен и цифров текст,написан на лицето и гърба в декларация по чл.17, ал.1 от Правилника за издаване на българските лични документи,подписана на 21.12.2020г. от М. И. Й. ,обект № 1 на експертизата, е написан от М. И. Й. с ЕГН *****;2.Подписите,положени в графа „Декларатор ' и гърба на декларация по чл.17, ал.1 от Правилника за издаване на българските лични документи,подадена на 21.12.2020г. от М. И. Й. ,са изпълнени от М. И. Й. с ЕГН ***** “

Видно от приложеното по делото свидетелство за съдимост №446/27.09.2021г. на РС-П. (л.39) е, обвиняемият Й. е неосъждано лице.

По делото било приложено вещественно доказателство на л.53 от ДП писмената декларация.

Описаната фактическа обстановка се обуславя от събраните в хода на разследването гласни и писмени доказателства.

С оглед така установената фактическа обстановка и въз основата на събраните в хода на разследването писмени и гласни доказателства, се установява по безспорен начин,че обвиняемият Й. на 21.12.2020 г. в гр.Б. , в сградата на Сектор „Пътна полиция" при ОД на МВР- гр.Б., пред системен оператор в Група „АНД, Отчет на ПТП, Профилактика и ПОВ" към Сектор „Пътна полиция" при Отдел „Охранителна полиция" на ОД на МВР - Б., е потвърдил неистина в писмена декларация - декларация по чл.17, ал.1 от Правилника за издаване на българските лични документи, към заявление с вх. № 18080 /21.12.2020г. на сектор „Пътна полиция" ОДМВР гр.Б. за издаване на документ за самоличност на български гражданин - СУМПС, която по силата на закон - Закон за българските лични документи (чл.7 ал.1 т.6 ЗБЛД) и Закона за движение по пътищата (чл.160, ал.1 ЗДвП), както и по силата на чл.17, ал.1 от Правилника за издаване на българските лични документи за самоличност по Закона за българските лични документи, приет с Постановление на Министерски съвет №13/08.02.2010г. за приемане на Правилника за издаване на българските лични документи , се дава пред орган на властта - Началника на сектор "Пътна полиция" към Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи - гр. Б., за удостоверяване истинността на някои обстоятелства - е заявил, че е изгубил притежаваното от него свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ с № 205022850 , а то в действителност му е отнето от компетентните органи на Ф. Р. Г. на 03.12.2020г. за управление на МПС след употреба на алкохол като му е наложено наказание лишаване от право на управление на МПС за срок от 03.12.2020г. до 02.10.2021г. ,с което свое деяние той е осъществил от обективна страна признаците на престъпния състав на престъпление по чл.313 ал.1 от НК.

От субективна страна деянието е осъществено виновно от обв. М. И. Й., при форма на вината пряк умишъл по смисъла на чл.11, ал.П НК - обвиняемият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, че пред надлежен орган на властта е потвърдил неистина и е предвиждал настъпването на общественотоопасните му последици и е целял настъпването им, като това се налага като извод от механизма и начина на извършване на деянието и обстоятелствата при които е осъществено.

От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че обвиняемият лице М. И. Й. с ЕГН ***** е осъществил от обективна и субективна страна състава на чл. 313 ал.1 от НК.

Обвиняемият М. И. Й. с ЕГН ***** е роден на ...г в гр.Б., българин, с българско гражданство, основно образование, женен, безработен, неосъждан, с адрес в гр.П., ул.....

Обвиняемият М. И. Й. бил правоспособен водач на МПС с категории В, М и АМ и притежавал СУМПС № 205022850, което било издадено от ОД на МВР-Б. на 05.08.2009г. с валидност до 05.08.2019г.

По силата на Закона за движението по пътищата (чл.160 ал.1), както и по силата на чл.17 ал.1 от Правилника за издаване на българските лични документи, приет с Постановление на Министерски съвет №13/08.02.2010г. за приемане на Правилника за издаване на българските лични документи, декларация по чл.17 ал.1 от Правилника за издаване на българските лични документи се дава пред орган на властта за удостоверяване истинността на някои обстоятелства, а именно:

- изгубено свидетелство за управление на моторно превозно средство (СУМПС) с №205022850, като по делото е установено, че същото е било изтекло и е била отнета от компетентните органи на ФРГ възможността да бъде издадено ново СУМПС поради допуснатото от обвиняемия М.Й. нарушение на правилата за движение по пътищата. В посочената декларация с описаното по-горе съдържание, подписана от обвиняемия Й., същият е потвърдил неистина.

Обвиняемият Й. е неосъждано лице и не е бил освобождаван от наказателна отговорност.

Гореописаната фактическа обстановка се доказва от събраните по делото доказателства, а именно—от показанията на свидетелите К., от писмените доказателства —заявление за издаване на документ за самоличност на български гражданин, декларация по чл.17 ал.1 от ПИБДС и чл.160 от ЗДвП, СУМПС №284801923 издадено на 22.12.2020г от ОДМВР-Б., писмо адресирано до Директора на ОДМВР-Б., писма, протокола за изготвената графическа експертиза, справка за съдимост, които в своята съвкупност очертават идентична фактическа обстановка и сочат, че има извършено престъпление и че неговият автор е обвиняемият.

След преценка на всички доказателства по делото, съобразно разпоредбата на чл.14 от НПК поотделно и в тяхната съвкупност, съдът, счита, че:

От обективна страна деянието по чл.313 ал.1 от НК е осъществено от обвиняемия Й. при форма на изпълнителното деяние —действие и се състои в потвърждаване на неистина в писмена декларация, а именно, че СУМПС е изгубено. Декларацията за удостоверяване на това обстоятелство обвиняемият е бил длъжен да даде по силата на чл.160 ал.1 от ЗДвП. Съгласно цитираната разпоредба, в редакцията ѝ от инкриминираната дата - 20.06.2017г, дубликат за СУМПС или контролен талон към него се издава когато СУМПС или КАТ е изгубен, откраднат, повреден или унищожен, за което притежателят подписва декларация. Такова задължение се съдържа и в цитираната по-горе норма на чл.17 ал.1 от ПИБДС. Следва да се приеме, че

деянието е осъществено в първата предвидена в нормата на чл.313 ал.1 НК форма-потвърждаване на неистина, тъй като с вписването на обстоятелството „изгубени документи“ обвиняемият е декларирал, че документът се намира на неизвестно за него място, съзнавайки, че това му изявление не съответства на обективната истина. Декларацията е депозирана пред надлежен орган на власт–служител на сектор „ПП“ при ОД на МВР-Б.. В конкретната хипотеза с подаване на въпросната декларация, чието авторство не се оспорва от обвиняемия, същата се явява депозиран пред орган на власт по смисъла на чл.93 т.2 от НК. Съгласно цитираната разпоредба „орган на власт“ са органите на държавната власт, органите на държавното управление, органите на съдебната власт, както и служителите при тях, които са натоварени с упражняването на властнически функции, а според чл.1 ал.2 от ЗБЛД, българските лични документи се издават от Министерство на вътрешните работи, Министерство на външните работи, Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията и Министерство на отбраната, съобразно предоставената им компетентност по този закон, което установява по положителен начин и другата обективна предпоставка за съставомерност на деянието по чл.313 ал.1 НК –декларация да се дава пред орган на власт. Налице е лъжливо документиране в своя полза, тъй като по делото безспорно е установено, че обвиняемият не е изгубил СУМПС, а напротив същото е било иззето от органите на германските власти с оглед извършено нарушение на територията на тази страна от обвиняемия в качеството му на водач на МПС.

От субективна страна горепосоченото деяние е извършено умишлено, при форма на вината пряк умисъл по смисъла на чл.11 ал.2 от НК, като обвиняемият е съзнавал общественоопасния характер на деянието, предвиждал е настъпването на общественоопасните последици и ги е искал. Умисълът на обвиняемия се извежда по категоричен начин от неговите действия –повече от една година след като е изтекла валидността на СУМПС на обвиняемия издадено в Р България същият в нетрезво състояние е извършвал правнорегламентирана дейност на територията на Ф. Р. Г. – управление на МПС със 7 пътника в него. Деветнадесет дни като е било констатирано нарушението му в Г., обвиняемият отишъл в Сектор „ПП“-Б. и подал заявление за издаване на ново СУМПС като посочил, че предходното е било изгубено. Обвиняемият е шофьор от 2009г и е притежавал категории за водач-В, М и АМ, така, че тезата, че е забравил, че деветнадесет дни преди дата на попълване на декларацията пред КАТ е бил наказан и са му отнели СУМПС е повече от несъстоятелна.

При индивидуализация на наказанието по отношение на обвиняемия Й. за извършеното от него престъпление по чл.313 ал.1 НК, съдът прецени степента на обществена опасност на конкретното деяние и данни за личността на обвиняемия, подбудите за извършване на деянието и като взе предвид смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства от значение за отговорността, констатира следното:

Съдът не констатира да са налице нито смекчаващи, нито отегчаващи отговорността обстоятелства. Деянието не в по-висока степен

общественоопасно в сравнение с другите от същия вид.

Налице са в кумулативна даденост предпоставките на чл.78а ал. 6 вр. ал.1 от НК в редакцията му от бр.26 на ДВ от 2010 г. :

1.Нарушителят към момента на извършване на деянието е бил пълнолетно лице

2.За престъплението се предвижда наказанието до три години лишаване от свобода или глоба от сто до триста лева.

3.Деянието е извършено при форма на вината пряк умисъл по смисъла на чл.11 ал.2 от НК

4.Нарушителят не е осъждан за престъпление от общ характер и не освобождаван по реда на раздел IV на глава осма от НК към момента на извършване на деянието.

5.От деянието нанесени имуществени вреди са възстановени.

Нарушителят М. И. Й., ЕГН ***** следва да бъде освободен от наказателна отговорност и да му се наложи административно наказание глоба и отчитайки възрастта, семейното му положение (представените три броя удостоверения за раждане на деца) следва да бъде в размер от 1000 (хиляда) лева. Настоящата инстанция намира, че по този начин ще бъдат постигнати целите на закона визирани в чл.12 ЗАНН.

Направените разноски в хода на досъдебното производство за изготвената графическа експертиза на основание чл.189 ал.3 НПК следва да бъдат възложени в тежест на обвиняемия Й. в размер на 333,15 лева, които да заплати в полза на ОДМВР -Б.. На основание чл.189 ал.3 от НПК следва да заплати в полза на бюджета на БРС и направените разноски в хода на съдебното производство от 5 лева представляващи държавна такса за издаване на изпълнителен лист.

Мотивиран от горното, Б.кият районен съд, V наказателен състав постанови решението си

СЪДИЯ: